

PARENTS'

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Π.Σ.Ι.Κ.Ε.Γ. - ΑΡ. 1 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2010

**EUROPALSO
MAGAZINE**

Αυτοεκτίμηση και Ξένες Γλώσσες

Δρ. Βίκυ Σίμου
Οικογένεια
και Αυτοεκτίμηση

Αγνή Μαριακάκη
Φροντιστήρια
ή Ιδιαίτερα;

Αγγελική Ν.
Πανωφοροπούλου
Ομιλείτε Ελληνικά;

Στρατής Σημαντήρης
Η σωματική βία
ως παιδαγωγική
μέθοδος;;

EUROPALSO

Language Examinations

Member of EALTA

ΕΛΟΤ

Επίπεδα:

ΑΓΓΛΙΚΑ: Stars 1, Stars 2, Beginners, Elementary, Basic

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ: Anfanger

ΓΑΛΛΙΚΑ: Junior, Premier

Ημερομηνία εξετάσεων: Κυριακή 16 Μαΐου 2010

Πληροφορίες στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών

Αξιολόγηση των μαθητών & Europalso Society for Quality Testing

Όλοι γνωρίζουμε πως η αξιολόγηση των μαθητών είναι ο πιο σίγουρος τρόπος για να διαπιστώσουμε αν ο μαθητής έχει μάθει σε ικανοποιητικό βαθμό όσα έχει διδαχτεί.

Πριν από την αξιολόγηση όμως πρέπει να μπου κάποιους στόχους:

- Καθορισμός της διδακτέας ύλης ανά επίπεδο.
- Επιλογή της μεθόδου διδασκαλίας.

Τα Κέντρα Ξένων Γλωσσών που ανήκουν στο Europalso εγγυώνται στους γονείς την επίτευξη των δύο αυτών στόχων καθώς στο πρόγραμμά τους :

- Καθορίζονται λεπτομερώς τα γραμματικά φαινόμενα και το λεξιλόγιο για το κάθε επίπεδο.
- Υπάρχει διαρκής ποιοτική επιμόρφωση των καθηγητών τους σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο του Central Lancashire που είναι αναγνωρισμένο από το Υπουργείο Παιδείας.

Ποιος είναι ο σκοπός της αξιολόγησης

- Πρώτον, πληροφορεί τους μαθητές για τις επιδόσεις τους ώστε να αλλάξουν τον τρόπο μελέτης τους, αν τα αποτελέσματα δεν είναι ικανοποιητικά.
- Δεύτερον, πληροφορεί τους γονείς για τα αποτελέσματα των προσπαθειών των παιδιών τους.
- Τρίτον, πληροφορεί τους καθηγητές για την αποτελεσματικότητα των διδακτικών μεθόδων που ακολουθούν.

Η αξιολόγηση μέσω των εξετάσεων δίνει απαντήσεις:

α) Στους μαθητές που αναρωτιούνται:

«Είναι αρκετές οι προσπάθειες που κάνω ή μήπως πρέπει να μελετήσω κι άλλο;»

β) Στους γονείς που αγωνιούν:

«Είναι οι γνώσεις του παιδιού μου ανάλογες με το επίπεδό του;»

«Έχει μάθει το παιδί μου, που αγωνίζεται όλη τη χρονιά, όλα όσα έπρεπε να μάθει;»

γ) Στους καθηγητές που μοχθούν:

«Είναι αποτελεσματική η μέθοδος διδασκαλίας που ακολουθώ;»

«Έχουν κατακτήσει όλοι οι μαθητές μου τις γνώσεις του επιπέδου στο οποίο έχουν ενταχθεί και παρακολουθούν όλη τη χρονιά;»

Την απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα δίνει η αξιολόγηση μέσω των εξετάσεων του Europalso, η οποία δεν έχει στόχο να αξιολογήσει μόνο τους μαθητές αλλά γενικότερα την αποτελεσματικότητα όλων όσων εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Αν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης δεν είναι ικανοποιητικά μπορούν να σχεδιαστούν παρεμβάσεις για την βελτίωση του μαθητή.

Αντίθετα αν τα αποτελέσματα είναι τα επιθυμητά επιβραβεύεται η προσπάθεια του μαθητή και ενισχύεται η αυτοπεποίθησή και η αυτοεκτίμησή του.

Κάθε Μάιο οι μαθητές δίνουν εξετάσεις στα Stars 1, Stars 2, Beginners, Elementary, Basic. Χιλιάδες παιδιά συμμετέχουν σ' αυτές τις εξετάσεις.

Είναι πολύ σημαντικό να δίνουμε στα παιδιά ευκαιρίες να δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους και μετά να επιβραβεύουμε τις προσπάθειες και τις επιτυχίες τους. Γιατί αυτές οι εμπειρίες επιτυχίας είναι που βοηθούν τα παιδιά να αποκτήσουν υψηλή αυτοεκτίμηση.

Δρ. Βίκυ Σίμου

- Ψυχοθεραπεύτρια – Οικογενειακή θεραπεύτρια
- Ειδικός στην αυτοεκτίμηση
- Διευθύντρια του Κέντρου Συναισθηματικής Έρευνας και Αυτοεκτίμησης
- Τηλ.: 210 67 22 488, email: gcse@mail.otenet.gr

Οικογένεια και Αυτοεκτίμηση

Ο Φρόντι, ο «πατέρας της ψυχανάλυσης», τόνισε πόσο σημαντική είναι η αγάπη και η εργασία για τη ψυχική μας υγεία. Το ίδιο τόνισε και ο Ericson.

Έτσι τα νέα ζευγάρια ακολουθούν την αγάπη και όταν έχουν σταθμίσει κάποιους εργασιακούς και οικονομικούς παράγοντες προχωρούν στο να κάνουν οικογένεια.

Έχουμε όνειρα και προσδοκίες για την οικογένεια, για την τέλεια ανατροφή των παιδιών μας, για τις σχέσεις μας και βρισκόμαστε σε μία άγνωστη χώρα που τίποτα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα που εμείς έχουμε φανταστεί.

Οι υποχρεώσεις πολλές. Οι ανάγκες του ζευγαριού χάνονται μέσα στις ανάγκες των παιδιών και οι ανάγκες των παιδιών δεν καλύπτονται όσο και να προσπαθούν οι γονείς. Τα

οικονομικά απαιτούν περισσότερες ώρες εργασίας, ο χρόνος των γονέων ελαχιστοποιείται και η αντοχή τους δε φτάνει να στηρίξει τις βιολογικές, αλλά κυρίως τις συναισθηματικές ανάγκες των παιδιών.

Η εκπαίδευση και γνώση του πώς θα είμαι με το σύντροφό μου, αλλά και ως γονιός, ανύπαρκτη. Κανείς δεν εκπαιδεύεται πριν στο πώς να γίνει γονιός (οι τηλεφωνήτριες για να αλλάξουν τα βύσματα εκπαιδεύονται μήνες). Έτσι, όταν φαινόμαστε ανάξιοι των πρώτων προσδοκιών και ονείρων μας, αρχίζουμε να νιώθουμε αρνητικά για τον εαυτό μας και αυτό μεταδίδεται άμεσα στα παιδιά μας. Τα παιδιά μεταφέρουν αυτή την αρνητική δόνηση στο σχολείο, επηρεάζεται και η ακαδημαϊκή τους επίδοση και ο κύκλος συμπληρώνεται.

Άλλη ζωή πιστέψαμε ότι θα ζούσαμε και άλλη πραγματικά ζούμε. Αν κάτι μας αναγκάσει να παραδεχτούμε

αυτή τη διαφορά, τότε η στεναχώρια και η θλίψη προστίθενται στο καθημερινό άγχος.

Ο καινούργιος κύκλος προστίθεται και αυτός πάνω στα παιδιά, κ.ο.κ.

Οι γυναίκες δε, που συνήθως προσαρμόζονται περισσότερο στους άλλους αλλά και στη φροντίδα του σπιτιού, νιώθουν συχνά πολύ στερημένες και βαθιά απογοητευμένες. Το οικογενειακό σύστημα «κολλάει» και η ζωή μοιάζει άσκοπη και κενή. Αυτό το κενό μπορεί να μας κάνει να δίνουμε περισσότερα στη δουλειά, χωρίς να αντιλαμβανόμαστε το πόσο πλήττεται η προσωπική μας ζωή – αν δεν έχει ήδη γίνει ανύπαρκτη! Απωθούμε τα συναισθήματά μας, χάνεται η επικοινωνία στο ζευγάρι, αλλά και μεταξύ γονέων και παιδιών.

Αυτοί που δεν αιθεροβατούν, που συνειδητοποιούν τη σοβαρότητα της κατάστασης και δεν περιμένουν ότι «κάτι καλύτερο θα τους συμβεί αύριο» (μαγικός τρόπος σκέψης ενός πεντάχρονου παιδιού) αναλαμβάνουν δράση για να κάνουν αλλαγές.

Ζητάνε βοήθεια από ειδικούς ή από το ευρύτερο σύστημα των οικογενειών τους. Αποφασίζουν να μειώσουν τις ώρες εργασίας, αλλάζουν βάρδιες – άλλος εργάζεται πρωί, άλλος απόγευμα – ή κάποιος από τους δύο αφήνει την εργασία του μέχρι να μεγαλώσουν τα παιδιά. Οι γονείς δοκιμάζουν τα πάντα με ανησυχία, αγωνία και ενοχές για τα παιδιά τους. Δεν είναι σίγουρο όμως πως θα ανακουφιστούν, παρ' όλη τις προσπάθειές τους.

Στα 27 χρόνια εργασίας μου ως ψυχοπαιδαγωγός, οικογενειακή θεραπεύτρια και ειδικός στην Αυτοεκτίμηση, συμπονώ πολύ τους γονείς για το δύσκολο έργο τους στις καθημερινές συνθήκες ζωής. Η ανατροφή και

διαπαιδαγώγηση των παιδιών ενώ θα έπρεπε να είναι μια φυσική, αυθόρμητη και χαρούμενη εμπειρία, γίνεται ένας καιρός με «καταιγίδες», όσο κιούμορ και να βάλουμε σε αυτό.

Ζητείται από τους γονείς να είναι συνεχώς κάτι περισσότερο! Πιο ευέλικτοι, πιο ευφάνταστοι, πιο συνειδητοί, πιο χαρούμενοι, εφευρετικοί.

Και να κάνουν περισσότερα: να πηγαίνουν τα παιδιά βόλτα, να τους αγοράζουν δημιουργικά παιχνίδια, να παίζουν μαζί τους με χαρά, να αυξήσουν τη νοημοσύνη τους, να φτιάχνουν σπιτικές λικουδιές, να τους κάνουν εκπλήξεις. Να γίνουν σωστά μοντέλα για το παιδί τους, να γίνουν σούπερ - γονείς και κυρίως σούπερ - μαμά.

Κανείς δεν μπορεί να ζήσει με τέτοια στάνταρ. Δεν μπορείς να δίνεις τόσα πολλά, να κάνεις τόσα πολλά και να χαμογελάς!

Έτσι οι γονείς εμπλέκονται σε μια αναγκαία ενοχή. Ενεργούν με τρόπους που δεν είναι το συναίσθημά τους. Έτσι αποξενώνονται από τα πραγματικά τους συναισθήματα και αυτό διδάσκουν και στα παιδιά τους.

Στο Κέντρο Συναισθηματικής Έρευνας και Αυτοεκτίμησης, μαζί με τους

Το καλύτερο είναι να είμαστε αυθεντικοί και αυθόρμητοι με τα παιδιά μας

γονείς εξερευνούμε όλες αυτές τις ιδέες και τις καταστάσεις. Να σταματάμε τους δρόμους της «αυτόταλαιπωρίας» και να μην κολλάμε στις ενοχές. Να βρίσκουμε λειτουργικούς και ανακουφιστικούς τρόπους για την καθημερινότητά μας. Να είναι κάθε γονιός καλά με τον εαυτό του, γιατί αυτό είναι το πολυτιμότερο δώρο που μπορούμε να κάνουμε στα παιδιά μας.

Στις ατομικές και οικογενειακές συναντήσεις αλλιάζουμε τη διάθεση και όχι το μυαλό σε γονείς και παιδιά.

Οι γονείς είναι άνθρωποι και όχι ήρωες όπως απαιτούν σήμερα τα media, τα ειδικά σχολεία και πολλοί ειδικοί.

Ένας γονιός πρέπει να σέβεται τα δικά του όρια. Είναι σημαντικό οι γονείς να δέχονται την πραγματικότητα των συναισθημάτων τους κάθε στιγμή. Το καλύτερο είναι να είμαστε αυθεντικοί και αυθόρμητοι με τα παιδιά

μας. Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να νιώσουμε και να γνωρίσουμε τα συναισθήματά μας για να μη δίνουμε διπλά μηνύματα στα παιδιά.

Οι γονείς πρέπει να μαθαίνουν να είναι αληθινοί με τον εαυτό τους, να εκτιμούν ο ένας τον άλλο, να δέχονται τις δυνάμεις και τις αδυναμίες τους, να εκτιμούν τις καταστάσεις με αντικειμενικότητα, να φροντίζουν καθημερινά τη μεταξύ τους σχέση και - ως διά μαγείας - τα προβλήματα με τα παιδιά λύνονται και όλοι μαζί προχωρούν σε ένα Νόημα Ζωής ανακουφισμένοι.

Τα παιδιά σταματούν να κάνουν προκλήσεις γιατί έχει θωρακιστεί η αυτοεκτίμηση των γονέων και δεν εγκαταλείπουν εύκολα την πραγματική δική τους εικόνα, ούτε επηρεάζονται από τις απόψεις και τα σχόλια των άλλων.

Ο μόνος τρόπος να δώσει κάποιος αγάπη στο παιδί, είναι να το αφήσει να χρησιμοποιήσει τη δική του δύναμη για να προχωρήσει. Θα πρέπει να διαχωρίσουμε τις δικές μας ελπίδες και τα όνειρα από αυτά των παιδιών μας, να τους επιτρέψουμε να εκφραστούν όπως αυτά νομίζουν. Να επιτρέπουμε ακόμη και την αρνητική ατμόσφαιρα και τον αρνητικό λόγο να εκφράζονται και να βιώνονται. Όλα αυτά είναι ένα θαύμα! ■

Τι μειώνει την αυτοεκτίμηση των παιδιών

1. Το να αγνοούμε τα συναισθήματά τους: «Δεν θα έπρεπε να αισθάνεσαι στεναχωρημένος γι' αυτό.»
2. Το να τα μειώνουμε ή να κάνουμε επικριτικά σχόλια: «Ποτέ δεν ήσουν καλός στα μαθηματικά», «Είσαι ξεροκέφαλος σαν τον πατέρα σου.»
3. Το να τα υποχρεώνουμε να ασχολούνται με δραστηριότητες που δεν τους ταιριάζουν. Για παράδειγμα, το να επιμένουμε να μάθει πιάνο ένα παιδί που δεν έχει κλίση στη μουσική.
4. Το να το συγκρίνουμε αρνητικά με άλλους: «Η αδερφή σου κάνει πιο ωραία γράμματα από σένα», «Όταν εγώ ήμουν στην ηλικία σου ... »
5. Το να του δίνουμε την εντύπωση ότι η γνώμη του δεν μετράει. Ιδιαίτερα για θέματα που το αφορούν. Για παράδειγμα, σε συζητήσεις για διακοπές ή για έξτρα μαθήματα, κ.λ.π. που γίνονται μπροστά του.
6. Το να μην δίνουμε μια λογική εξήγηση: «Γιατί έτσι λέω εγώ», «Περίμενε να μεγαλώσεις και θα καταλάβεις.»
7. Το να τα υπέρ-προστατεύουμε, κυρίως όταν τους δίνουμε την εντύπωση ότι χρειάζονται την προστασία μας γιατί δεν μπορούν να τα καταφέρουν μόνο τους.
8. Το να τα τιμωρούμε υπερβολικά.
9. Το να μην βάζουμε σαφή όρια και κανόνες, και μετά να τιμωρούμε τα παιδιά για κάτι που έκαναν χωρίς να γνωρίζουν ότι ήταν λάθος.
10. Το να είμαστε ασυνεπείς στη συμπεριφορά μας απέναντί τους.

B.M.

ESB

Assessments in English
Awarding Body of Ofqual

Language Examinations B1 • B2 • C1 • C2

All four levels
recognized
by ASEP

Based on the Common European Framework of the Council of Europe

P anhellenic
A ssociation of
L anguage
S chool
O wners

- Examination Periods: December and May
- Πληροφορίες στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών

Η σωματική βία ως παιδαγωγική μέθοδος;;

Πριν από 100 και πλέον χρόνια, η σωματική βία θεωρείτο κατάλληλη παιδαγωγική μέθοδος. Ο Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, στο έργο του «ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΓΚΡΕΚΟ» σημειώνει επακριβώς ό,τι είπε ο πατέρας του στο δάσκαλο: «ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ ΔΙΚΑ ΜΟΥ».

Την ίδια εποχή φωτισμένοι παιδαγωγοί συνιστούσαν, ότι πρέπει να σταματήσει η σωματική βία ως παιδαγωγική μέθοδος. Παρ' όλα αυτά, επειδή αυτή η άποψη των γονέων και παιδαγωγών αποτελεί πολιτισμικό χαρακτηριστικό, τα ποσοστά που αποκαλύπτονται από έρευνες πραγματικά σοκάρουν:

- το 75% των κοινωνιών στον πλανήτη χρησιμοποιούν την σωματική τιμωρία
- το 1950, 99% των Αμερικανών γονέων υποστήριζαν την σωματική τιμωρία
- το 2009, 50% των Αμερικανών εξακολούθουν να υποστηρίζουν την σωματική τιμωρία
- στις ΗΠΑ αναφέρονται 1.500.000 περιπτώσεις παιδιών το χρόνο, που δέχονται σωματική βία ως τιμωρία
- το 1990, στη Μεγάλη Βρετανία, το 91% των παιδιών υφίσταντο σωματική τιμωρία
- το 1992, στη Γερμανία, το ποσοστό αυτό ήταν 81% των παιδιών
- το 2000, στην Ιταλία, το ποσοστό ανήρχετο σε 77% των παιδιών
- το 1992, στη Φινλανδία, το ποσοστό ήταν 72% των παιδιών
- το 1997, στην Ελλάδα, το ποσοστό έφτασε στο 65% των παιδιών, ενώ στη Σουηδία, ανήρχετο σε 55% των παιδιών

Παρ' όλα αυτά διατυπώθηκαν από τους επιστήμονες δύο απόψεις. Σύμφωνα με την πρώτη, η απλή σωματική τιμωρία δίνει άμεση λύση και δεν επι-

δρά αρνητικά στο μέλλον, όταν δεν είναι το μοναδικό μέτρο πειθαρχίας, ενώ σύμφωνα με τη δεύτερη, κάθε μορφή βίας αποτελεί αρνητικό μέτρο πειθαρχίας που εισπράττεται από το παιδί ως τιμωρία και έχει βλαβερές συνέπειες.

η χρήση της σωματικής βίας ως μοναδικής μεθόδου διαπαιδαγώγησης ξεριζώνει από το παιδί το εγγενές στον άνθρωπο χαρακτηριστικό της αυτοεκτίμησης

Νεώτερες έρευνες που διενεργήθηκαν από τον ΟΗΕ, τη UNICEF, την ΕΕ και σε χώρες αυτής απέδειξαν, ότι τα αρνητικά αποτελέσματα της χρήσης σωματικής βίας, αποτελούν λόγους δυσλειτουργίας μιας ευνομούμενης κοινωνίας. Συγκεκριμένα:

1. Αυξάνεται η πιθανότητα αντικοινωνικής συμπεριφοράς, είτε ως θύτης, είτε ως θύμα.
2. Διαιωνίζεται το φαινόμενο. Η βία προκαλεί βία.
3. Αποτελεί βλαβερό πρότυπο του παιδιού για την επίλυση των προβλημάτων του.
4. Προκαλεί προβλήματα στο παιδί (κατάθλιψη, έλλειψη αυτοεκτίμησης, ενδεχόμενη στροφή στα ναρκωτικά και σε άλλες εξαρτήσεις).
5. Η σωματική βία εύκολα μπορεί να μετατραπεί σε σωματική κακοποίηση, όταν χρησιμοποιείται αποκλειστικά σαν παιδαγωγική μέθοδος.

- 6. Διαταράσσει μέχρι πλήρους αναίρεσως την παιδαγωγική και τη γονική σχέση.
- 7. Δεν προάγει μια κοινωνία πολιτών που κυβερνάται από τον αυτοέλεγχο και την συνείδηση, αλλά μια "κοινωνία" που λειτουργεί με τα ένστικτα και τον φόβο.

Ειδικότερα, η χρήση της σωματικής βίας ως μοναδικής μεθόδου διαπαιδαγώγησης ξεριζώνει από το παιδί το εγγενές στον άνθρωπο χαρακτηριστικό της αυτοεκτίμησης. Η διαρκής απαξίωση που αισθάνεται το παιδί, το οδηγεί στην πλήρη αδυναμία για λήψη από το ίδιο οποιασδήποτε απόφασης, για οποιοδήποτε θέμα, διότι φοβάται, ότι όποια απόφασή του ή ενέργεια θα αντιμετωπιστεί ως λάθος, με συνέπεια την σωματική τιμωρία. Ένα άβουλο ή πειθήνιο παιδί είναι η απόδειξη της έλλειψης αυτοεκτίμησης που το μετατρέπει σε όργανο οποιουδήποτε ασκεί πάνω του εξουσία. Οι περαιτέρω συνέπειες είναι δραματικές. Ένα τέτοιο παιδί θα παρουσιάσει έντονα ψυχολογικά προβλήματα, θα παραμείνει πάντα "παιδί", ανίκανο να ολοκληρωθεί και να δημιουργήσει σχέσεις προσωπικές, επαγγελματικές κλπ., ενδέχεται να περιπέσει στον κόσμο του φανατισμού ή των ναρκωτικών ή οπουδήποτε είναι "προσόν" η έλλειψη υγιούς προσωπικότητας.

Ένα τέτοιο παιδί δεν μπορεί να αφομοιώσει οποιαδήποτε γνώση. Μπορεί να αποστηθίσει, αλλά δεν θα επεξεργαστεί, ούτε θα χρησιμοποιήσει τη γνώση. Η έλλειψη αυτοεκτίμησης είναι μορφή αναπηρίας. Το "παιδί" χρειάζεται πάντα κάποιον δίπλα του και δεν θα περπατήσει ... ποτέ.

Ποια είναι η κατάλληλη ηλικία για να μάθει το παιδί ξένες γλώσσες.

Έχετε παρακολουθήσει ποτέ ενήλικα με πτυχία και γνώσεις να προσπαθεί με πολύ κόπο να μάθει μια ξένη γλώσσα; Έχετε εκπλαγεί ποτέ με μωρά που μιλούν δυο γλώσσες άπταιστα; Σας φαίνεται παράλογο να βασανίζεται ένας ενήλικας να κάνει αυτό που τόσο αυθόρμητα κατορθώνει ένα μωρό; Κι όμως σε σχέση με την εκμάθηση των ξένων γλωσσών, έτσι είναι τα πράγματα.

Η ξένη γλώσσα δεν είναι Ιστορία ή Μαθηματικά για να σε βοηθήσει η θέληση, η πείρα και η επιμονή στην εκμάθησή της. Είναι μια γλώσσα σαν τη μητρική και η φύση έχει φροντίσει να την μαθαίνουμε πολύ νωρίς στη ζωή μας. Οι γλώσσες μαθαίνονται όλες με τον ίδιο μηχανισμό και πρέπει να κατακτηθούν όταν η ηλικία είναι κατάλληλη για την εκμάθηση της γλώσσας γενικά. Αυτή η ηλικία είναι η **προσχολική με μια περίοδο** τελειοποίησης που διαρκεί μέχρι και 12 χρόνια. Αν προσπαθήσουμε να μάθουμε μια γλώσσα σαν ενήλικες σπάνια θα μπορέσουμε να την μάθουμε τέλεια.

Μέχρι πρόσφατα, οπότε αναπτύχθηκε η έρευνα για την ανάπτυξη του εγκεφάλου, οι απόψεις πάνω στο θέμα ήταν συγκρουόμενες. Από πολύ παλιά όμως, ακόμη και πριν το επιβεβαιώσει η εκπαιδευτική έρευνα, είχε

εγκύσει το ενδιαφέρον των εκπαιδευτικών το γεγονός ότι πολλὰ παιδάκια μεταναστών μιλούσαν άπταιστα δυο γλώσσες, ενώ για τους γονείς τους ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να μάθουν τη γλώσσα της νέας τους πατρίδας. Τουλάχιστον δεν ήταν τόσο εύκολο όσο για τα παιδιά τους. Στη Σουηδία, όπου υπάρχουν παιδικοί σταθμοί για τα παιδιά των μεταναστών και όπου διδάσκονται μέχρι και 3 γλώσσες ταυτόχρονα, μπορείς να δεις τριχρονα παιδιά να μιλάνε 3 γλώσσες άπταιστα. Ο άνθρωπος μπορεί να μάθει όσες γλώσσες θέλει, αρκεί να έρθει σε επαφή με τις γλώσσες αυτές στην κατάλληλη ηλικία. Και η κατάλληλη ηλικία είναι η **προσχολική**. Αν κατά τη διάρκεια αυτής της ηλικίας το παιδί έρχεται σε επαφή με 5 γλώσσες, θα μάθει 5. Αν έρθει σε επαφή με μία μόνο γλώσσα, θα μάθει μία.

Γιατί η προσχολική ηλικία είναι η πιο κατάλληλη για την εκμάθηση των γλωσσών.

Σύμφωνα με τη Jeanette Vos, συγγραφέα του βιβλίου *The Learning Revolution*, και άλλους ερευνητές που μελέτησαν την ανάπτυξη του εγκεφάλου, όπως ο Dryden, μας δίνονται 3 ευκαιρίες για την εκμάθηση της γλώσσας.

Η πρώτη ευκαιρία δίνεται από τη φύση μέχρι την ηλικία των 6 μηνών. Σε αυτούς τους 6 μήνες το μωρό μαθαίνει μέχρι και 70 ήχους στους οποίους θα βασίσει την ομιλία της γλώσσας. Μετά τους 6 μήνες σταδιακά χάνει την ικανότητα του να ακούει καινούργιους ήχους και να τους ξεχωρίζει και φυσικά δεν μπορεί αργότερα να προφέρει ήχους που δεν ακούει. Επομένως η πόρτα που οδηγεί στην τέλεια προφορά των ήχων μιας γλώσσας κλείνει οριστικά λίγο μετά τους πρώτους μήνες της ζωής ενός μωρού. Αργότερα μπορεί να αντιληφθεί τους ήχους μιας νέας γλώσσας περίπου όπως ένας κουφός προσπαθεί να κατακτήσει την ομιλία. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από προσωπική εμπειρία. Στην ηλικία των 20 άρχισα να μαθαίνω Ισπανικά. Υπάρχει στην Ισπανική γλώσσα ένα διπλό ρ που προφέρεται ιδιαίτερα έντονα και που παρόμοιος ήχος δεν υπάρχει ούτε στην Ελληνική ούτε στην Αγγλική γλώσσα που ήδη ήξερα. Ποτέ δεν μπόρεσα να προφέρω σωστά αυτό το διπλό ρ, παρόλο που με τη λογική μου είχα αντιληφθεί τη διαφορά του ρ και του διπλού ρ. Απλά δεν μπορούσα να ακούσω αυτή τη διαφορά. Αργότερα κατάλαβα ότι στα 20 χρόνια είχε κλείσει προ πολλού η πόρτα του εγκεφάλου μου που οδηγούσε στην αφομοίωση των ήχων. Και σε σας φυ-

Αν σε όλη μας τη ζωή έχουμε 100% ικανότητα για μάθηση, τον πρώτο χρόνο εξαντλούμε το 50%, μέχρι τα 8 μας χρόνια το άλλο 30% και μένει ένα 20% για την υπόλοιπη ζωή μας.

σικά θα έχει συμβεί να προσπαθείτε να μάθετε μια ξένη λέξη και να μην μπορείτε να την επαναλάβετε αφού δεν ξεχωρίζετε τους ήχους καθαρά.

Η δεύτερη ευκαιρία για την εκμάθηση της γλώσσας δίνεται στον άνθρωπο μέχρι τα 3 του χρόνια. Μέχρι αυτή την ηλικία θέτονται οι βάσεις για τη γλώσσα, τον τρόπο σκέψης, την όραση και τον ιδιαίτερο τρόπο που βλέπει ο καθένας μας τον κόσμο και λέγεται προσωπικότητα. Έτσι μέχρι τα 3 χρόνια μπορεί το άκουσμα των ήχων να δυσχεραίνει, αλλά όσον αφορά τη δομή και το λεξιλόγιο η γλώσσα, μπορεί να κατακτηθεί τόσο εύκολα και αυθόρμητα όσο και η πρώτη. Σε αυτή την ηλικία βέβαια την εκμάθηση της γλώσσας την υποβοηθούν και άλλες δεξιότητες που ενισχύουν γενικά τη μάθηση. Τα μικρά παιδιά μαθαίνουν χρησιμοποιώντας όλη τους την ύπαρξη. Μαθαίνουν με την όραση, τους ήχους, τη γεύση, την αφή, τη μυρωδιά, την πράξη. Γι αυτό

τα ακούσματα, τις γεύσεις και τις μυρωδιές της παιδικής μας ηλικίας δεν τις ξεχνάμε ποτέ και πάντα μας προκαλούν ένα ευχάριστο συναίσθημα. Επιπλέον αν σε όλη μας τη ζωή έχουμε 100% ικανότητα για μάθηση, τον πρώτο χρόνο εξαντλούμε το 50%, μέχρι τα 8 μας χρόνια το άλλο 30% και μένει ένα 20% για την υπόλοιπη ζωή μας. Δεν είναι, λοιπόν, παράλογο να πούμε ότι ένα παιδί μπορεί να μάθει μέχρι και 5 γλώσσες στα πρώτα χρόνια της ζωής του αφού η ικανότητά του για μάθηση μπορεί να συγκριθεί με την ικανότητα ενός σφουγγαριού να απορροφά νερό.

Η τρίτη ευκαιρία για την εκμάθηση μιας άλλης γλώσσας δίνεται μέχρι τα 8, οπότε συνεχίζεται η θαυμαστή ικανότητα του παιδιού για αφομοίωση πληροφοριών, η έμφυτη περιέργεια του για νέες εμπειρίες και η ανάπτυξη του εγκεφάλου που επιτρέπει διαφοροποιήσεις σε ό, τι έχει ήδη εδραιωθεί. Μετά τα 12 χρόνια όλες οι πόρτες κλείνουν, επειδή η αρχιτεκτονική του εγκεφάλου έχει ήδη ολοκληρωθεί.

Φυσικά ο άνθρωπος συνεχίζει να μαθαίνει με τη νοημοσύνη και τη σοφία αλλά όσα μαθαίνει διαμορφώνονται σύμφωνα με τις βάσεις που τέθηκαν τα πρώτα 12 χρόνια της ζωής του. Άρα και οι ξένες γλώσσες μαθαίνονται βασιζόμενες στην πρώτη, πράγμα που θέτει εμπόδια αφού κάθε γλώσσα έχει τη δική της λογική που συχνά είναι αντίθετη με τη λογική των άλλων γλωσσών. ■

Γιατί να ξεκινήσει αγγλικά το παιδί από τόσο μικρή ηλικία

- Τα παιδιά ξεκινούν να μαθαίνουν τα Αγγλικά όπως έμαθαν τη μητρική τους γλώσσα, δηλαδή μαθαίνουν πρώτα να ξεχωρίζουν και να αντιλαμβάνονται τους ήχους της γλώσσας και στη συνέχεια να μιλούν.
- Μαθαίνουν ευχάριστα και ξεκούραστα χωρίς πίεση ή μελέτη στο σπίτι. Καθώς δεν ασχολούνται με την ανάγνωση ή τη γραφή ακόμα, έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν πολύ τον προφορικό λόγο.
- Η χρονιά αυτή αποτελεί μια μοναδική και αξέχαστη εμπειρία για το παιδί. Θα το κάνει να αγαπήσει την Αγγλική γλώσσα και θα έχει θετική επίδραση στις μετέπειτα σπουδές του.
- Τα παιδιά που έχουν παρακολουθήσει Νηπιακά τμήματα πριν ξεκινήσουν την Junior A' (Α' Προκαταρκτική) έχουν μεγάλη εμπειρία της γλώσσας, προσαρμόζονται γρήγορα και εύκολα στις απαιτήσεις της επόμενης τάξης και γίνονται άριστοι μαθητές.
- Κάθε χρόνο οι μαθητές των Νηπιακών τμημάτων εντυπωσιάζουν τους γονείς τους με την ικανότητά τους να μιλούν την Αγγλική γλώσσα με υπέροχη προφορά μετά από λίγους μόνο μήνες μάθημα.

Φροντιστήρια ή ιδιαίτερα;

Οι ξένες γλώσσες σήμερα αποτελούν επένδυση για το μέλλον των παιδιών. Όλοι γνωρίζουμε ότι η επάρκεια μιας τουλάχιστον ξένης γλώσσας αποτελεί απαραίτητο εφόδιο για τη ζωή αλλά και για την επαγγελματική αποκατάσταση.

Στην εποχή μας είναι προϋπόθεση εξέλιξης και επιτυχίας. Με αυτό σαν δεδομένο ο προβληματισμός των γονέων γίνεται όλο και πιο έντονος. Ιδιαίτερα αυτόν τον καιρό αναρωτιούνται ποιός είναι ο ιδανικός τρόπος να μάθει μια ξένη γλώσσα το παιδί τους. Τους προβληματίζει ο χρόνος εκμάθησης, το σύστημα εκμάθησης, το πόσες γλώσσες πρέπει να τελειοποιήσει το παιδί τους, ταυτόχρονα ή όχι, και μάλιστα σε συνδυασμό με τα τόσα σχολικά καθήκοντα αλλά και τις εξωσχολικές δραστηριότητες. Σκέφτονται το οικονομικό κόστος αλλά και την ποιότητα της εκπαίδευσης, την σωστή κατάρτιση των καθηγητών και ποιό θα είναι στο τέλος αυτό που συνολικά θα αποκομίσει το παιδί τους. Αναρωτιούνται αν τελικά θα το έχουν ουσιαστικά βοηθήσει στη μετέπειτα πορεία του επενδύοντας σε χρόνο και σε χρήμα.

Η Ελλάδα ανήκει στις χώρες με την υψηλότερη γλωσσομάθεια! Οι Έλληνες μαθαίνουν τελικά ξένες γλώσσες. Η γλωσσομάθεια των Ελλήνων ανάμεσα στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας είναι στατιστικώς αποδεδειγμένη από τελευταίες έρευνες που πρόσφατα έχουν δημοσιευτεί.

Παρόλο που το εκπαιδευτικό μας σύστημα προβλέπει υποχρεωτική εκμάθηση της ξένης γλώσσας ήδη από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, αυτό φαίνεται να υπολείπεται και να μην είναι αποτελεσματικό, ούτε και αρκετό. Δεν υπάρχει δυνατότητα να πάρει ένας μαθητής την πιστοποίηση ξένης γλώσσας από το Δημόσιο Σχολείο. Έτσι έχουν καθιερωθεί δύο εξωσχολικοί θεσμοί: τα ιδιαίτερα μαθήματα και τα Φροντιστήρια-Σχολεία Ξένων Γλωσσών. Σε αυτές τις λύσεις καταφεύγει η συντριπτική πλειοψηφία των γονέων για να διασφαλίσει την εκμάθηση της γλώσσας. Ωστόσο ποιά είναι η σωστή επιλογή για το παιδί; Πώς θα μάθει καλύτερα και θα ωφεληθεί καλύτερα;

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ

Όλο και περισσότεροι γονείς καταλήγουν στην επιλογή του ιδιαίτερου μαθήματος, με τον δάσκαλο που έρχεται στο σπίτι. Είναι όμως αυτός ο ιδανικός τρόπος για να μάθει και να προχωρήσει το παιδί;

Οι γονείς εξυπηρετούνται με τον δάσκαλο που έρχεται στο σπίτι, διότι δεν έχουν την έγνοια του «πήγαινε κι έλα» από το

σχολείο γλώσσας, δεν έχουν την έγνοια της παρακολούθησης του παιδιού στο σπίτι. Ο γονιός λέει «...φτάνει που έχω να παρακολουθώ το παιδί σε τόσα μαθήματα στο σχολείο του, ας μην έχω να επιβλέπω και τα αγγλικά από πάνω...». Κι έτσι αναθέτει στο δάσκαλο που έρχεται στο σπίτι όλη αυτή τη φροντίδα. Επιπλέον, σήμερα μπορεί να βρει έναν δάσκαλο με σχετικά χαμηλό κόστος ώρας. Μπορεί να βρει έναν φοιτητή, έναν νέο απόφοιτο σχολής που ψάχνει δουλειά, κάποιον δάσκαλο που θέλει να συμπληρώσει το εισόδημά του, και που χρεώνουν σχετικά χαμηλά την ώρα τους.

Είναι όμως αυτή η σωστή λύση;

Ας δούμε μερικούς παράγοντες που πρέπει να αξιολογηθεί ο γονιός προκειμένου να αποφασίσει πότε είναι απαραίτητος ο δάσκαλος στο σπίτι και πότε είναι απαραίτητο το σχολείο.

Η εξατομίκευση στο μάθημα.

Ένα από τα βασικά πλεονεκτήματα του ιδιαίτερου μαθήματος θεωρείται ότι είναι η εξατομικευμένη διδασκαλία, στις ανάγκες του παιδιού. Ωστόσο αυτό αποτελεί δίκιο μαχαίρι τελικά. Αυτό που συνήθως συμβαίνει, ειδικά όταν ο δάσκαλος του ιδιαίτερου είναι άπειρος ή όχι σωστά καταρτισμένος, είναι να ορίζει το ίδιο το παιδί ένα ρυθμό εκμάθησης, ανάλογα με την επιμέλειά του. Δηλαδή το παιδί μαθαίνει τόσο γρήγορα και αποτελεσματικά όσο επιμελής είναι το ίδιο. Ο δάσκαλος αναγκάζεται να ακολουθήσει το ρυθμό του, που συχνότερα είναι πιο αργός παρά πιο ταχύς.

Στις μικρές τάξεις των σχολείων γλώσσας, ο μαθητής θα αναγκαστεί να επιταχύνει το ρυθμό του, για να συμβαδίσει με την τάξη, και ο δάσκαλος θα εξασφαλίσει να μην έχει κενά, ή να καλύψει αυτά τα κενά με κάποιες έξτρα ώρες μελέτης. Η εξατομίκευση στο μάθημα είναι πλεονέκτημα του σχολείου γλώσσας, και είναι η τροχοπέδη στο ιδιαίτερο. Σε παλιότερα χρόνια ιδιαίτερα έκανε ο μαθητής που δεν τα πήγαινε καλά στο σχολείο. Σήμερα κάνει ιδιαίτερα συχνότερα ο μαθητής που βαριέται να διαβάσει ή που οι γονείς του δεν έχουν την δυνατότητα να τον πηγαίνουν στο σχολείο.

Ο ρυθμός του μαθήματος και ο σχεδιασμός των μαθημάτων.

Στο σχολείο, τον ρυθμό εκμάθησης τον καθορίζει ο δάσκαλος. Την οργάνωση της ύλης μέσα στο σχολικό έτος την καθορίζει το σύστημα του φροντιστηρίου που έχει μελετήσει ποιά πρέπει να είναι η διδακτέα ύλη για το έτος. Ο δάσκαλος του

ιδιαίτερου βαδίζει αυθαίρετα, χωρίς σχέδιο και χωρίς μαθησιακό πλάνο για τον μαθητή του. Αυτό που συνήθως κάνει είναι να ακολουθεί το σχεδιασμό μαθημάτων ενός κεντρικού βιβλίου που χρησιμοποιεί στο μάθημα. Αυτός όμως δεν είναι σχεδιασμός μαθησιακού πλάνου. Δεν μπορούμε να ακολουθούμε ένα βιβλίο απλά. Εκμάθηση γλώσσας σημαίνει γράφω, ακούω, μιλάω, συνθέτω, ... Στο σχολείο αυτό επιτυγχάνεται από μια σύνθεση μαθησιακών διαδικασιών, κι όχι απλά από την παρακολούθηση ενός βιβλίου.

Η κατάρτιση και η εμπειρία του διδασκάλου.

Και πώς να καταρτίσει ο δάσκαλος του ιδιαίτερου μαθησιακά πλάνου, όταν στην πράξη δεν είναι καν ο ίδιος επαρκώς καταρτισμένος, κι απλά κατέχει να μιλά τη γλώσσα! Η πιστοποίηση ότι κάποιος κατέχει τη γλώσσα δεν τον κάνει και δάσκαλο, ούτε ικανό να τη διδάξει.

Ωστόσο, το ιδιαίτερο σήμερα είναι η εύκολη διέξοδος για χαρτζιλίκι ή για πρόσθετο εισόδημα για πάμπολλους γνώστες της Αγγλικής ή άλλων γλωσσών, που όμως καμιά σχέση δεν έχουν με τη διδασκαλία.

- Δεν γνωρίζουν πώς να σχεδιάσουν ένα μάθημα αποτελεσματικά.
- Δεν γνωρίζουν τί μαθησιακούς στόχους να βάλουν για τη σχολική χρονιά.
- Δεν γνωρίζουν πώς να ενθαρρύνουν το παιδί στην άμεση αφομόωση.
- Δεν γνωρίζουν πώς να καλύψουν και να δουλέψουν τις μαθησιακές αδυναμίες του παιδιού. Σίγουρα ξέρουν να του μάθουν παπαγαλία τα ανώμαλα ρήματα, αλλά είναι άραγε αυτό το ζητούμενο;

Αξίζει να αρκείται κανείς σε έναν φοιτητή ή σε έναν μη καταρτισμένο, τυχαίο γνώστη της γλώσσας, όταν το ζητούμενο είναι να αγαπήσει την ξένη γλώσσα, να τη νιώσει σωστά, να μπορέσει να τη μιλήσει, και να πάρει τις αντίστοιχες πιστοποιήσεις;

Το εκπαιδευτικό σύστημα που ακολουθείται.

Συνήθως ένα σχολείο ακολουθεί ένα σύστημα. Το έχει ραφινάρι μέσα στο χρόνο, το έχει δουλέψει πάνω σε πολλά παιδιά, το έχει εξελίξει και το εξελίσσει κάθε χρόνο. Έχει σε αυτό συστηματοποιήσει την εμπειρία πάνω σε πολλά παιδιά, στη διάρκεια πολλών χρόνων. Έχει οδηγήσει αυτό το σύστημα πολλά παιδιά στο να πάρουν τα διπλώματα της ξένης γλώσσας. Στο ιδιαίτερο δεν υπάρχει καμιά τέτοια εμπειρία και κανένα τέτοιο σύστημα. Αντίθετα, δεν υπάρχει κανένα σύστημα, στην συντριπτική πλειοψηφία των δασκάλων. Ασφαλώς υπάρχουν και φωτεινές εξαιρέσεις, αλλά η μεγάλη πλειοψηφία δασκάλων ιδιαίτερου ούτε ακολουθεί ούτε εφαρμόζει κάποιο διδακτικό σύστημα ή διδακτική φιλοσοφία. Γι' αυτό είναι σπανιότητες οι περιπτώσεις παιδιών που περνάνε τις εξετάσεις των διπλωμάτων γλώσσας έχοντας παρακολουθήσει αποκλειστικά και μόνο ιδιαίτερα, χωρίς να έχουν πάει ποτέ στο σχολείο γλώσσας.

Η αξία της ομάδας συμμαθητών.

Είναι πολύ σημαντικό να δώσουμε την κατάλληλη σημασία στην ομάδα των συμμαθητών, μαζί με τους οποίους μαθαίνει την ξένη γλώσσα το παιδί.

- Μέσα στην τάξη το παιδί θα επιταχύνει την προσπάθειά του, γιατί η τάξη έχει ένα συνολικό δικό της ρυθμό στον οποίο θα προσαρμοστεί. Έχει μπροστά του τον καλύτερο μαθητή, αυ-

τόν που τα καταφέρνει λίγο καλύτερα στα προφορικά, ή λίγο καλύτερα στην έκθεση, και πυροδοτείται η φιλοδοξία και η άμιλλα.

- Μέσα στην τάξη το παιδί δεν θα βαρεθεί, γιατί έχει τους φίλους του, μαθαίνει μαζί με την παρέα του.
- Μέσα στην τάξη το παιδί εκτίθεται σε διάφορα μαθησιακά στυλ, μέσω των συμμαθητών του. Μαθαίνει λοιπόν με πολλούς τρόπους, ακούγοντας τους συμμαθητές του, μελετώντας μαζί τους, κάνοντας εργασίες μαζί τους.
- Μέσα στην τάξη θα δει το σωστό να επιβραβεύεται και το λάθος να διορθώνεται πολλές φορές, επαναληπτικά, στους συμμαθητές του, και δεν γίνεται λοιπόν να μην μάθει και να μην προχωρήσει.

Γιατί οι ξένες γλώσσες είναι ο καμβάς πάνω στον οποίο χτίζονται οι πιο ουσιαστικές ικανότητες για τη ζωή"

Οι κοινωνικές δεξιότητες.

Το σχολείο δεν είναι απλά μάθηση και εκπαίδευση στην γνώση. Είναι μάθηση και εκπαίδευση στην ίδια τη ζωή. Στο κοινωνικό περιβάλλον του σχολείου γλώσσας το παιδί εκτίθεται στις ανθρώπινες σχέσεις και σε όλα τους τα στάδια. Μαθαίνει να συμμετέχει, να διακρίνεται, να διεκδικεί, να κάνει υπομονή, να ανέχεται, να διαπληκτίζεται και να συγχωρεί, να διαφωνεί και να τα ξαναβρίσκει, να εντάσσεται σε ένα σύνολο. Όλες αυτές είναι δεξιότητες για τη ζωή εξίσου ή και πιο σημαντικές από τα διπλώματα. Είναι τα χαρακτηριστικά που αύριο θα βοηθήσουν το παιδί να επιβιώσει στο επάγγελμά του, στη δική του οικογένεια, με τους συνεργάτες, τους προϊσταμένους του. Το σχολείο είναι ο ιδανικός χώρος όπου μαθαίνει όλα αυτά τα μαθήματα με ασφάλεια, ενώ το ιδιαίτερο το απομονώνει, το «αποστεριώνει» από όλη αυτή τη μάθηση ζωής.

Πότε είναι λοιπόν απαραίτητο το ιδιαίτερο;

Σαφώς και υπάρχουν περιπτώσεις όπου το ιδιαίτερο είναι απαραίτητο. Είναι πολύτιμο και αξεπέραστο στις περιπτώσεις που το παιδί έχει σημαντικές μαθησιακές δυσκολίες, όπως είναι οι βαριές μορφές δυσλεξίας ή άλλες ειδικές δυσκολίες. Σε τέτοιες περιπτώσεις όμως και πάλι ο γονιός καλό είναι να βρίσκει ειδικά εκπαιδευμένους ειδικούς και δασκάλους, για να εξασφαλίζει σωστή εκπαίδευση και επίβλεψη στο παιδί του.

Ειδικά, όταν οι γονείς αξιολογούν ένα σχολείο γλώσσας, πέρα από τις αίθουσες, το κτίριο, την τάξη, την προσβασιμότητα στο σπίτι, πρέπει να αξιολογούν τον επαγγελματισμό και την πείρα του διδακτικού προσωπικού, το πάθος και το ενδιαφέρον για το παιδί.

Κι ακόμα, τα εμπνευσμένα σχολεία γλωσσών, εκτός από την ξένη γλώσσα, μαθαίνουν τα παιδιά να σκέφτονται, να συγκεντρώνονται, να ιεραρχούν, να συνθέτουν, να συνεργάζονται. Να κατανοούν τους άλλους, να κάνουν φίλους να συναγωνίζονται.

Γιατί οι ξένες γλώσσες είναι ο καμβάς πάνω στον οποίο χτίζονται οι πιο ουσιαστικές ικανότητες για τη ζωή. ■

Language Examinations

C2

*Based on the Common
European Framework
of the Council of Europe*

Administered by the

Panhellenic
Association of
Language
School
Owners

- Examination Periods: **December and May**
- Πληροφορίες στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών

- Φιλολόγος – Ιστορικός – Συγγραφέας με πλουσιότατο έργο
- Βραβευμένη και από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, για τις μεταφράσεις της στα έπη του Ομήρου και του Λατίνου Βεργίλιου.
- Τα λεκτικά παραδείγματα είναι από το βιβλίο της “Η Ομηρική Νεοελληνική Γλώσσα” 840 σελίδων.

Ομιλείτε Ελληνικά;

Όταν αρχίζουμε να σπουδάζουμε μία άλλη Γλώσσα, εκτός από την μητρική μας, το πρώτο ερώτημα, που μας τίθεται, και το χρησιμοποιούμε συνειδητά ευθύς εξαρχής, είναι αν ομιλούμε τη γλώσσα αυτή που σπουδάζουμε: “Ομιλείτε Αγγλικά;” “Ομιλείτε Γαλλικά;” “Ομιλείτε Γερμανικά;” “Ομιλείτε Ιταλικά;” Όστε και συνειδησιακά η προσπάθειά μας, εκτός από τη γνώση της νέας Γλώσσας, να μας οδηγεί στην προσωπική μας απαίτηση ΟΡΘΑ να διδαχθώ και να σπουδάσω την καινούργια αυτή γλώσσα.

Αλλά προβληματιστήκαμε ΟΣΟΙ για χρόνια διδάσκουμε Ελληνικά, αλλά και ΟΣΟΙ διδασκόμαστε, ακόμα και ΟΣΟΙ πάρα πολλοί Φίλοι Ξένοι επισκέπτονται από αγάπη την Ελληνική Χώρα, μα και ΟΣΟΙ φιλοξενούνται στη χώρα μας, κατατρεγμένοι ή και επίσημοι μετανάστες, προβληματιστήκαμε ποτέ, ώστε να αναρωτηθούμε αν “ΟΜΙΛΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ;” με την έννοια βέβαια, αν τα Ελληνικά, που ομιλούμε είναι τα ορθά και πρόποντα;

Μέγιστη, λοιπόν, προκύπτει η **Βεβαιωμένη** ανάγκη σε ΟΛΕΣ τις εστίες διδασκαλίας της Ελληνικής να αναφλέξει μία ευγενική προσπάθεια της Διδασκαλίας της Ελληνικής με αληθινή φροντίδα και ζέση. Όστε και η Ελληνική μας να μη μειώνεται και εξαπτλείται σε προχειρότητες ή αλλιώς σε “τυχάρπαστα” στοιχεία λέξεων, που όποιος δεν την κατέχει, πασχίζει να τα χρησιμοποιεί.

Η ΓΛΩΣΣΑ κάθε Λαού είναι σεβασμία για ΟΛΟΥΣ. Η Γλώσσα κάθε Λαού

και Ατόμου, είναι ΙΕΡΗ εφ’ όσον διαμηνύει τη φυσική του καταγωγή και μοίρα, αλλά και τα βαθύτατα ψυχολογικά, πνευματικά, ιστορικά φαινόμενα, τα ομαδικά στο Λαό και τη Ψυχή, στην οποία ανήκει. Η ΓΛΩΣΣΑ κάθε Λαού είναι η διαχρονική του Σημαία, με την οποία στις περιπέτειες της ζωής επιδιώκεται η διατήρηση και σωτηρία του, η αγωνιστική του ΠΑΡΟΥΣΙΑ στην ΙΣΤΟΡΙΑ των ΛΑΩΝ. Και η Ελληνική στον τομέα τούτον παραδεγμένα παίρνει την πρώτη διαχρονική θέση. Αφού και οι Εταίροι μας της Ενωμένης Ευρώπης έχουν διακηρύξει, με ομιλίες και συγγραφές τους ότι: Το πρώτο πνευματικό – γλωσσικό – λογοτεχνικό – ποιητικό κείμενο, το ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ είναι τα ΟΜΗΡΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΗΡΩΙΚΑ ΕΠΗ, δηλαδή τα Ομηρικά άσματα! Και τότε, στα βάθη των αιώνων, αναφάνηκαν, προφορικά ή γραπτά παρουσιασμένα, δεν είναι επακριβώς διαπιστωμένο. Αυτό όμως που είναι πλέον διαπιστωμένο, προέρχεται από την έρευνα της οποίας τα συμπεράσματα φέρουν την ηρωική Ομηρική Γλώσσα, όχι μητέρα της Νεοελληνικής μόνον, αλλά και συνυπάρχουσα μαζί της.

Για ελάχιστα, ελαχιστότατα δείγματα ας αναφέρουμε Ομηρικά λεκτικά: **Ισοφαρίζω**, που για τιμή τους διατηρούν στα ποδοσφαιρικά μας γήπεδα οι αθλητές. Το ρήμα **πλωφάω** (πλουφάω), όπου “πλούφαξε” (= ησύχασε), ή το απίθανο “πλούφα και παραπληγάη” που λένε τα φανταράκια μας. Η λέξη **σκοπιά** (σκοπή με το ιωνικό -η σε -α) είναι Ομηρική! Αλλά και άλλα παραδείγματα όπως οι λέξεις **αλητεύω – αλήτης, αυτοδίδακτος, αυτόματος, επιτηδές** (επίτηδες), το χωριάτικο

μας **ζάω** (=ζω), **ζωή**, το **ζώννυμι** ακριβώς στη φράση, ζώνομαι τα άρματα (το ίδιο λέγονταν και Ομηρικά), **καπνίζω**, **κείνος** (και όχι “εκείνος”), **κολλητός** (ο κολλητός μου), **καρκαίρω** (απ’ όπου η λέξη κρακαιράκια), **καταβατά** (που λέμε για τον Καθηγητή μας: Μας έβαλε ένα σωρό καταβατά), **οινοβαρής** (που λέγαν οι γιαγιάδες μας τους γαμπρούς τους), **ποντοπόρος** (ποντοπόρα πλοία είχαμε από τότε!), **σταυρός** και σύνθετα συνάγω, συνδέω, συντρέχω, τρισμάκαρ (= τρισμακάριστος), **φωριαμός!!** (φωριαμούς έχουμε στα Σχολεία, όπου φυλάμε τα έγγραφα). **Χάσκω** (ακριβώς με την ίδια έννοια = ανοίγω το στόμα μου απορώντας).

Και πλήθος όσα άλλα αναρίθμητα πανομοιότατα λεκτικά με τα Ομηρικά μας ομιλημένα.

Και μία τέτοια ΓΛΩΣΣΑ αδογάριαστων εκατονταετιών, παραπαίουμε και δεν αναρωτιόμαστε: ΟΜΙΛΕΙΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ;

• Μ.Α. Αγγλική Φιλολογία
• Ψυχολόγος – Εκπαιδευτικός

Αυτοεκτίμηση και Άγχος στην εκμάθηση των Ξένων Γλωσσών

«Είχε διαβάσει για το διαγώνισμα.

Γιατί δεν έγραψε καλά;»

«Γιατί δεν σηκώνει το χέρι του να μιλήσει στο μάθημα
ενώ ξέρει τη σωστή απάντηση;»

Αυτά αναρωτιούνται γονείς και δάσκαλοι όταν ένα παιδί έξυπνο και χωρίς μαθησιακές δυσκολίες δεν ανταποκρίνεται στις αναμενόμενες προσδοκίες και έχει μικρή συμμετοχή στο μάθημα στην τάξη και χαμηλή απόδοση στα διαγωνίσματα.

Αυτές καθώς και άλλου είδους συμπεριφορές, όπως το να μην έρχεται το παιδί στο μάθημα προφασισζόμενο πονοκέφαλο, το να αποφεύγει να έρθει τις ημέρες που έχει διαγώνισμα, ή ακόμη και το να μελετάει υπερβολικά, είναι ενδείξεις ότι το παιδί μπορεί να αισθάνεται άγχος σε ότι αφορά την εκμάθηση της ξένης γλώσσας. Τα τελευταία χρόνια έρευνες έχουν τεκμηριώσει την ύπαρξη του εξής φαινομένου: Ένα παιδί μπορεί να βιώνει πολύ έντονο άγχος μόνο στο μάθημα της ξένης γλώσσας ενώ δεν αισθάνεται άγχος στο σχολείο στα άλλα του μαθήματα.

Καθώς το άγχος στην ξένη γλώσσα αφορά την αξιολόγηση της επίδοσης μέσα σε ένα ακαδημαϊκό πλαίσιο και κοινωνικό πλαίσιο, μπορούν να γίνουν παραλληλισμοί ανάμεσα σε αυτό και σε τρία σχετικά είδη άγχους.

■ 1) τον φόβο επικοινωνίας – ένα είδος δειλίας και άγχους στην επικοινωνία.

Η ξένη γλώσσα παρουσιάζει ιδιαιτερότητες σαν μάθημα καθώς περιλαμβάνει απαιτήσεις για επικοινωνία χωρίς μάλιστα ακόμη η γνώση της γλώσσας να είναι ολοκληρωμένη. Ο μαθητής φοβάται ότι δεν θα μπορέσει να επικοινωνήσει σωστά γι αυτό παραμένει σιωπηλός στην τάξη, ακόμη κι αν σε άλλη περίπτωση είναι πολύ ομιλητικός. Είναι σημαντικό λοιπόν από νωρίς το παιδί να νιώθει ότι είναι αποδεκτό μέλος μιας ομάδας που έχει παρόμοιες ικανότητες, όπως είναι η τάξη, και να βλέπει ότι υπάρχουν και άλλοι που έχουν το ίδιο επίπεδο με αυτό. Αντίθετα αν το παιδί κάνει ιδιαίτερα μαθήματα συγκρίνει τον εαυτό του με το ιδανικό πρότυπο του δασκάλου και δεν μπορεί να ξεπεράσει εύκολα το άγχος της επικοινωνίας στην ξένη γλώσσα.

■ 2) το άγχος επίδοσης σε διαγωνίσματα, που προέρχεται από το φόβο της αποτυχίας και εμφανίζεται συχνά στην τάξη της ξένης γλώσσας. Μαθητές με άγχος επίδοσης συνήθως έχουν μη ρεαλιστικές απαιτήσεις από τον εαυτό τους και θεωρούν ως αποτυχία οτιδήποτε λιγότερο από την τέλεια επιτυχία σε ένα διαγώνισμα. Στο άγχος επίσης μπορεί να οφείλεται το ότι, ενώ ο μαθητής ισχυρίζεται ότι «γνωρίζει» κάποια γραμματικά φαινόμενα, τα «ξεχνάει» κατά τη διάρκεια ενός διαγωνίσματος ή όταν κάνει επίμονα λάθη «απροσεξίας» στην ορθογραφία ή το συντακτικό.

Επίσης, η υπερβολική μελέτη μπορεί να οφείλεται στο άγχος. Οι μαθητές, που ανησυχούν υπερβολικά για την απόδοσή τους, αγχώνονται τόσο πολύ, όταν κάνουν λάθη, που επιχειρούν να βελτιωθούν μελετώντας ακόμη περισσότερο. Όταν η προσπάθειά τους αυτή δεν οδηγεί σε καλύτερα αποτελέσματα απογοητεύονται και αισθάνονται ακόμη μεγαλύτερο άγχος. Το αντίθετο είναι επίσης πιθανόν. Οι αγχωμένοι μαθητές μπορεί να αποφύγουν τη μελέτη και σε μερικές περιπτώσεις να μην πάνε καθόλου στο μάθημα, σε μια προσπάθεια να μειώσουν το άγχος τους.

■ 3) τον φόβο για αρνητική αξιολόγηση είτε από τον δάσκαλο, όταν αυτός του λέει ότι έχει κάνει λάθος, είτε από τους συμμαθητές του, που φοβάται ότι μπορεί να τον κοροϊδέψουν.

Η χαμηλή αυτοεκτίμηση επιτείνει όλες αυτές τις μορφές άγχους και επηρεάζει την επιτυχία του παιδιού στην τάξη. Είναι καλό λοιπόν να εξετάσουμε μήπως η χαμηλή απόδοση του παιδιού οφείλεται στο άγχος και στη χαμηλή αυτοεκτίμηση ώστε να βοηθήσουμε το παιδί με τον κατάλληλο τρόπο.

ΠΩΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ Η ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗ

Ο Nathaniel Branden, ένας από τους πρωτοπόρους στη μελέτη της αυτοεκτίμησης έχει δώσει τον εξής ορισμό: «Αυτοεκτίμηση είναι το να είσαι ικανός να αντιμετωπίζεις τις προκλήσεις της ζωής και να αισθάνεσαι άξιος για την ευτυχία.»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Europalso και τα Κέντρα Ξένων Γλωσσών,
στα πλαίσια της 12ης Διεθνούς Έκθεσης Εκπαίδευσης,
σας προσκαλούμε στις **20 Μαρτίου 2010**,
στο Ολυμπιακό Κέντρο Ξιφασκίας στο Ελληνικό
και ώρα **17.00 - 18.00** (αίθουσα Β) στην ομιλία της κας
Αγνής Μαριακάκη, Ψυχολόγου - Ερευνήτριας, με θέμα
«Internet: πώς θα ενθαρρύνουμε τη σωστή χρήση του».

Τα άτομα με χαμηλή αυτοεκτίμηση έχουν σχηματίσει μια αρνητική εικόνα για τον εαυτό τους. Θεωρούν ότι δεν είναι τόσο καλοί όσο οι άλλοι και ότι δεν μπορούν να τα καταφέρουν καλά σ' αυτά που κάνουν. Το κακό είναι ότι αυτή η υποκειμενική εικόνα για τον εαυτό τους δεν είναι εύκολο να αλλάξει από την στιγμή που παγιωθεί.

Η αυτοεκτίμηση όμως δεν «χαρίζεται».

Όσο και να επαινέσουμε το παιδί, αυτό δεν ωφεληθεί αν το ίδιο δεν συνειδητοποιήσει την επιτυχία του και αν δεν την αποδώσει στις δικές του ικανότητες. Όσο και αν οι γονείς και οι δάσκαλοι διαβεβαιώνουν το παιδί ότι μπορεί να τα καταφέρει, καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία έχει η πεποίθηση του ίδιου του ατόμου ότι είναι ικανός

Η αυτοεκτίμηση «χτίζεται».

να τα καταφέρει. Έτσι πολλές φορές βλέπουμε παιδιά που θεωρούσαμε ικανά να επιτύχουν, τελικά να απο-

τυγχάνουν εξαιτίας της έλλειψης εμπιστοσύνης στον εαυτό τους.

Γι αυτό πρέπει να δίνουμε την ευκαιρία στα παιδιά να δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους και να έχουν εμπειρίες επιτυχίας ώστε να θεμελιώσουν την εμπιστοσύνη στον εαυτό τους. Η επιτυχία θα τους βοηθήσει να διαμορφώσουν θετικές πεποιθήσεις σχετικά με τις ικανότητές τους. Δηλαδή, να παγιωθεί μέσα τους η εξαιρετικά σημαντική πεποίθηση ότι «κι εγώ μπορώ.»

Τρεις βασικές προϋποθέσεις υπάρχουν για την ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης σύμφωνα με τον Stanley Coopersmith, έναν από τους μεγαλύτερους ερευνητές στον τομέα της αυτοεκτίμησης:

- **Αγάπη** και στοργή χωρίς όρους.
- **Σωστά καθορισμένα όρια**, που εφαρμόζονται με συνέπεια.
- **Σεβασμός** προς τα παιδιά.

Ας είμαστε ευαισθητοποιημένοι, γονείς και δάσκαλοι, για αυτό το σημαντικό θέμα καθώς η αυτοεκτίμηση είναι κάτι που κουβαλάμε στις ψυχικές μας αποσκευές σε όλη μας τη ζωή. Είναι επίσης κάτι που αν δεν το αποκτήσουμε σε μικρή ηλικία θα χρειαστεί πολύς κόπος για να το αποκτήσουμε αργότερα. ■

Ευχαριστήρια

Η Πρόεδρος και το Δ.Σ.
του Π.Σ.Ι.Κ.Ε.Γ. ευχαριστούν
όλους όσους συνεργάστηκαν
στην έκδοση αυτού
του περιοδικού.
Το επόμενο περιοδικό
θα έχει θέμα "Διαδίκτυο" και
"Υπολογιστές και Μάθηση".
Ευχαρίστως δεχόμαστε
συνεργασίες.

Parents' Europalso Magazine

Έκδοση του Π.Σ.Ι.Κ.Ε.Γ.

Γραφεία: Ακαδημίας 98-100,
Τ.Κ. 10677, Τηλ. 210 38 30 752
Fax: 210 38 20 936
Email: europalso@europalso.gr

• ΕΚΔΟΤΗΣ

Η Πρόεδρος του Π.Σ.Ι.Κ.Ε.Γ.

• ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αντιπρόεδρος
Γενική Γραμματέας
Ταμίας
Έφορος εκδηλώσεων

• ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βασίλης Παπαδημητρίου
Θεόδωρος Τζέμος

• Μακέτες:

Mediagraphix - Creative Studio
Παναγιώτης Γαζεπίδης

• Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία:
ARTION - ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 2010

12^η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

19-21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟ

250 Εκθέτες | 15 Χώρες
Θα τα μάθεις όλα!

Σε όποιο στάδιο της πορείας σου κι αν βρίσκεσαι, είτε ετοιμάζεσαι για σπουδές μετά το Γυμνάσιο ή το Λύκειο, είτε ενδιαφέρεσαι για Μεταπτυχιακό/ ΜΒΑ - στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό - ξένες γλώσσες ή σεμινάρια, στην ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 2010 θα μάθεις όλα όσα χρειάζεσαι για να αποφασίσεις σωστά!

Η Ολλανδία, φετινή τιμώμενη χώρα της έκθεσης, συμμετέχει με καταξιωμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τον αρμόδιο φορέα Nuffic, δίνοντας πολύτιμες πληροφορίες για σπουδές υψηλού επιπέδου στη χώρα με τους 76.000 διεθνείς φοιτητές και τα 1.450 αγγλόφωνα προγράμματα.

Θα έχεις ακόμη την ευκαιρία να παρακολουθήσεις το ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΟ-JOB FESTIVAL, μια παράλληλη έκθεση και σειρά εκδηλώσεων για την αγορά εργασίας και την καριέρα.

Περισσότερες πληροφορίες: www.ekpaidefsi.gr

Ώρες λειτουργίας: Παρασκευή 09:00 - 20:00 (Εθνικός Τομέας)
Σαββατοκύριακο 11:00 - 20:00 (Εθνικός & Διεθνής Τομέας)

Είσοδος Ελεύθερη | Δωρεάν parking επισκεπτών

Υπό την Αιγίδα:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Τιμώμενη Χώρα: Ολλανδία

Παράλληλο Γεγονός:

Με τη συνεργασία:

Χορηγοί Επικοινωνίας:

Χορηγοί Σταδιοδρομίου:

ΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Τηλ.: 210 92 21 254, Fax: 210 92 21 589
e-mail: info@europartners.gr, www.europartners.gr